

VALENCA ALI VEZLJIVOST KOT OSNOVA ZA TVORBO SPOROČIL TUDI V SLOVENŠČINI

ANDREJA ŽELE^{1,2}

¹ Univerza v Ljubljani, Filozofska fakulteta, Ljubljana, Slovenija

andreja.zele@ff.uni-lj.si

² Slovenska akademija znanosti in umetnosti, II. razred za filološke in literarne vede,

Ljubljana, Slovenija

andrejaz@zrc-sazu.si

Pomenska usmerjenost oz. vezljivost besed je izhodišče za razumevanje osnovnih skladenjskih vprašanj. Predstavljena je zlasti glagolska in neglagolska vezljivost (tudi nasproti družljivosti) kot bistvena pomensko-skladenjska osnova za ustvarjanje in oblikovanje slovenske skladnje na vseh ravneh, od besedne zveze do besedila. In če je za glagolsko vezljivost tipična stavčna zgradba, je za neglagolsko vezljivost značilna besednozvezna zgradba. Obema, tako glagolski kot neglagolski vezljivosti, pa je skupno to, da izhajata iz pomena glagola ali samostalnika ali pridevnika. To pomeni, da se pomenska oz. vezljivostna moč polnopomenske besede sproža navzven tako, da okoli sebe organizira več udeleženskih vlog, ki jih zapolnijo udeleženci, tj. delovalniki ali okoliščine.

DOI
[https://doi.org/
10.18690/um.ff.2.2024.2](https://doi.org/10.18690/um.ff.2.2024.2)

ISBN
978-961-286-854-3

Ključne besede:
vezljivost,
polnopomenske besede,
udeleženske vloge,
stavek,
besedna zveza

Univerzitetna založba
Univerze v Mariboru

DOI
[https://doi.org/
10.18690/um.ff.2.2024.2](https://doi.org/10.18690/um.ff.2.2024.2)

ISBN
978-961-286-854-3

Keywords:

valency,
full-meaning words,
participant roles,
clause,
phrase

VALENCY AS A BASIS FOR MESSAGE FORMATION IN SLOVENE AS WELL

ANDREJA ŽELE^{1,2}

¹ University of Ljubljana, Faculty of Arts, Ljubljana, Slovenia
andreja.zele@ff.uni-lj.si

² The Slovenian Academy of Sciences and Arts, Section II of Philological and Literary
Sciences, Ljubljana, Slovenia
andrejaz@zrc-sazu.si

The verbal-semantic orientation or valency of words is the starting point for understanding basic syntactic issues. In particular, verbal and non-verbal valency (also in contrast to word collocability/optionality) is presented as an essential semantic and syntactic basis for the creation and formation of Slovene syntax at all levels, from phrase to text. And while verbal valency is characterised by a clause structure, non-verbal-valency is characterised by a phrasal structure. Both verbal and non-verbal valency are derived from the meaning of a verb or a noun or an adjective. This means that the semantic or valent power of a full-meaning word is triggered externally by organising a set of participial roles around it, which are filled by participants, i.e. agents or circumstances.

1 Opredelitve osnovnih pojmov: vezljivost vs. družljivost

Glagolska in neglagolska vezljivost je bistvena pomenska zmožnost besed, ki omogoča skladanje teh besed v besedne zveze in daljše enote vse do besedila. Vezljivost je torej osnova za tvorbo sporočil. Vezljivost je pomenska lastnost predvsem glagolov, med drugimi polnopomenskimi besednimi vrstami, kot sta samostalnik in pridevnik, pa lahko najdemo vezljivostno razvite besede tipa *cena*, *denar*, *beseda*, *roka*, *pot*, *dober*, *priden* ipd.

Vezljivost kot pomenska usmerjenost zlasti glagolov, pa tudi pridevnikov in nekaterih samostalnikov, odpira napovedljivo število skladenjskih mest (obveznih in neobveznih) in omogoča vezanje določenega števila udeležencev z določenimi udeleženskimi vlogami, npr. *govoriti kaj komu* Fran/Vezljivostni G, *beseda o čem* Fran/Vezljivostni NG, *prijazen z uporabnikom / do uporabnika* Fran/Vezljivostni NG, *iti v/na* Fran/Vezljivostni G, *pot v/na* Fran/Vezljivostni NG. Nasproti pa družljivost, ki izraža pomensko sopojavnost ali soobstoj, temelji na pomensko-slovnici smiselnosti, ki glagolom, pridevnikom in samostalnikom omogoča smiselne povezave, npr. *govoriti in pisati*, *prijazen in dostopen*, *pot in prevoz*.

1.1 Glagolska vezljivost

Vezljivost je pomensko-skladenjska lastnost, ki zlasti glagolom omogoča, da lahko odpirajo napovedljivo število skladenjskih mest (obveznih in neobveznih). Na tak način lahko glagoli vežejo določeno število udeležencev z določenimi udeleženskimi vlogami, in vsak udeleženec vsakič nastopa samo v eni udeleženski vlogi in je izražen z enim določilom. Glagolska vezljivost odpira razmerje glagol : povedek, ki zahteva ločevanje med glagolsko vezljivostjo v okviru glagolskih leksemov (v slovarju) in povedkovo vezljivostjo v okviru stavka.

1.2 Neglagolska vezljivost

Neglagolska vezljivost je vezljivost besed, ki nimajo kategorialnih značilnosti glagola; med njimi so zlasti neizglagolski samostalniki in pridevniki, npr. *cena*, *slab*, ali pa tistih samostalnikov in pridevnikov, ki so v rabi izgubili neposredno izglagolsko motivacijo in se jim je s tem spremenila tudi vezljivost, npr. *napotnica za pregled* (← napotiti na pregled), *bojazen/strah pred* (← bati se za) Fran/Vezljivostni NG. Pri

neglagolski vezljivosti torej govorimo o pomenski zmožnosti besed uvajati in razvijati razmerja (nasproti z družljivostjo, ki izraža zmožnost obstoja razmerja).

1.3 Družljivost

Družljivost je sopojavnost ali soobstoj, ki temelji na pomenski in slovnični smiselnosti in z udeleženci na nenapovedljivih prostih skladenjskih mestih omogoča glagolom, pridevnikom idr. smiselne povezave, npr. *govoriti in pisati, prijazen in dostopen, pot in prevoz*.

2 Glagolska vezljivost kot osnova stavčne povedi

Na podlagi prevladujočih oz. vodilnih skladenjskih pomenov določenega glagola se izoblikuje obvezna skladenjskopomenska vezljivost. Tipologija obvezne vezljivosti je podlaga za tipologijo slovenskih stavčnih vzorcev (Žele 2001). Število stavčnih vzorcev (V) in podvzorcev (PV) razkriva tudi najpogostejšo in hkrati najbolj navadno pomenskosladdenjsko uporabo glagolov tudi z vidika tvorbe stavčnih povedi:

a) enodelni stavki: prvotno brezosebni nevezljivi Glag (1V), npr. *Sneži, Zmrzuje, Temni se*, in drugotno brezosebni eno-/dvovezljivi Glag (8V, 1PV), npr. *Prasketa v kaminu, Nagiba se k nevihti, Boli ga v hrbtu, Govori se vse mogoče*;

b) dvodelni stavki: enovezljivi Glag (2V, 1PV), npr. *Spi, (Dež) lije, Smrad se širi*, dvovezljivi Glag (10V, 9PV), npr. *Vozim avto, Mati žiba otroka, Stanuje v bloku, Dobrika se (ljudem)*, trovezljivi Glag (27V, 7PV), npr. *Nameril je puščico v tarčo, Počesala je lase (v rep)*, *Izpustili so ga iz kletke, Silil ga je k pretepu, Zdravil se je (v topical)*, štirivezljivi Glag (4V), npr. *Učitelj je spraševal učence podrobnosti za poročilo*, petvezljivi Glag (1V, 1PV), npr. *Zdravnik je bolniku vbrizgnil zdravilo v žilo (z injekcijo)*.

Leva (stavkotvorna) vezljivost s kanoničnimi in hkrati normativnimi lastnostmi označuje ujemanoprisojevalno stavkotvorno razmerje in je zato pogoj za slovnično pravilni stavek, kar potem velja tudi za osebkovo mesto, ki je stavčnoobvezno in zato vedno slovnično predvidljivo ter zelo univerzalno glede izbire udeležencev, npr. *Oče potrebuje denar/pomočnika/počitek : Stvar/Pobuda potrebuje čas*.

Predikacijsko ali prisojevalno razmerje ravno zaradi stavkotvornosti ne more biti (zgolj) enosmerna določna odvisnost. V prisojevalnem razmerju je bistvena izhodiščna samobitnost tako osebka kot povedka – osebek povedku lahko določa osebo, spol, število in sklon, hkrati pa povedek osebku lahko prisoja dejanje, potek, stanje, lastnost v določenem času, naklonu in načinu; ta obojesmerna slovnično-pomenska odvisnost z vključevanjem zlasti osebe, časa in naklona v prisojevalno razmerje vnaša dinamičnost in aktualnost; vse naštetu postavlja prisojevalno (predikacijsko) sintagmo kot osrednje stavkotvorno razmerje na raven stavčne povedi.¹

2.1 Glagolska vezljivost z vidika izbora glagola oz. glagolskega pomena / povedka

Za vezljivost je tipična konkretna pomenska zmožnost udeležencev in tudi konkretna pomenskost glagolov – vsak pomenski odmik glagolov v pomensko posplošenost hkrati pomeni spremembo iz predmetne vezljivosti v prislovnodoločilno vezljivost, in vsak pomenski odmik glagolov v oslabljeni pomen hkrati pomeni odmik v povedkovo(določilno) vezljivost, npr. *delati z dletom / krampom, delati strojno* (kako? = zaradi velike splošnopomenskosti glagola je to lahko povedkova oz. povedkovodoločilna vezljivost) *nasproti rezhjati z dletom / strojno / industrijsko / v industriji* (s čim? = z dletom = predmetna vezljivost, kako? = strojno = prislovnodoločilna vezljivost; kako? / kje? = *industrijsko / v industriji* = prislovnodoločilna družljivost); tudi in še zlasti z vidika udeležencev je nujni pogoj za vezljivost konkretna (predmetna ali vsebinska) pomenskost udeležencev, npr. *delati z dletom, delati z besedilom*, nasproti nevezljivi oz. samo družljivi abstraktni pomenskosti udeležencev (navadno so to lastnostne okoliščine), npr. *pripovedovati s srastjo / strstno*.

2.2 Glagolska vezljivost z vidika izbora udeležencev

Z vidika tako vezljivosti kot udeleženskosti so kot posebnost v rabi obravnavani t. i. sestavljeni udeleženci, ki pomensko in strukturnoskladenjsko zapolnijo dve- ali več

¹ Poseben (nad)položaj osebka med drugimi udeleženci se odraža tudi pri osebkovih vsebinskih odvisnikih z običajnim veznikom *da* ne more biti relevantna udeleženska soodvisnost, je pa zato pomembna povedkova sopojavnost, kar potrjujejo tudi pretvorbe, npr. *Všeč ji je (to), da je iskren – Je iskren in to ji je všeč, Ni ji všeč, da laže – Laže in to ji ni všeč* ipd.

udeleženskih mest oz. vlog, npr. en udeleženelec (kot delujoča celota) je lahko v dveh udeleženskih vlogah (s poudarjanjem posameznega telesnega dela) v *Udarilo (mu) je na pljuča (dvovezljivo)* nasproti *Po navadi udari na pljuča (enovezljivo)*. Ko je sestavljeni udeleženelec delujoče bitje, npr. človek, so deli telesa lahko v vlogi obveznodružljivih modifikatorskih dopolnil, npr. enovezljivo *Dela / \approx rokami* = obvezno dopolnilo/ nasproti dvovezljivemu *Boli ga hrbet* ali trovezljivemu *Udaril ga je po hrbtu*. ipd.

Izhodiščno in zato tudi osnovno je torej spoznanje, da število udeležencev ni odločilno za število udeleženskih vlog, kar potrjujejo ravno t. i. sestavljeni udeleženci.² Sestavljeni udeleženci vključujejo relevantne sestavine, ki omogočajo vključitev novih udeleženskih vlog. npr. *Prezgodaj mu je udarilo v glavo*, *Zabadalo ga je v hrbtu*.

3 Prehod iz glagolske vezljivosti v glagolsko družljivost

Stavčna poved, ki z upoštevanjem medpropozicijskih razmerij vključuje tako vezljivost (V) kot medpropozicijsko družljivost (D), npr. *Pogosto hodi okrog hiše (V) brez srajce(D)* → *Pogosto hodi okrog hiše (V) + Ne nosi / je brez srajce (D)*, o tem prim. Žele (2012).³

Znotraj stavčne ali večstavčne povedi, ki navadno vključuje dve ali več propozicij, se kot spremstveni element znotraj glagolske vezljivosti ali družljivosti pridružuje še povedkova sopojavnost oz. kookurenčnost na medpropozicijski ravni. Osnovni pogoj za glagolsko družljivost je smiselna sopojavnost/kookurenčnost povedkov znotraj povedi, kar npr. spodnji primeri niso **Tone se je odločil oglušeti*, **Tone ne more oprostiti sestri, da je pametna* ipd.

² T. i. sestavljeni udeleženci so tako vezljivostna kot posledično tudi obveznodružljivostna posebnost, ker navadno zaradi njihove visoke stopnje vršilstosti in sestavni del udeleženca prevzame vodilno udeležensko vlogo vršilca/nosilca dejanja, drugi sestavni del udeleženca pa je v vlogi obveznodružljive okoliščine načina dejanja /ki je v nadaljnjih zgledih v poševnih oklepajih/, npr. *Božal ga je / \approx očmi/* (kako? => \approx očmi) – v teh primerih možna pretvorba *Njegove oči so ga božale* samo še potrjuje del telesa oz. organ kot delujoči del osebk. T. i. sestavljeni udeleženci se pomensko in strukturoskladenjsko lahko razdelijo v dve- ali več udeleženskih vlog in so posledično tudi izraženi z dvema določiloma ali več določili, npr. en udeleženelec (kot delujoča celota) v dveh udeleženskih vlogah (s poudarjanjem posameznega telesnega dela) v *Udarilo (mu) je na ledvice* (dvovezljivo) nasproti *Po navadi udari na ledvice* (enovezljivo); ko je sestavljeni udeleženelec delujoče bitje, npr. človek, so deli telesa lahko v vlogi obveznih (oz. obveznodružljivih) modifikatorskih dopolnil, npr. enovezljivo *Dela / \approx rokami* = obvezno dopolnilo/ (nasproti dvovezljivemu *Boli ga roka* ali trovezljivemu *Udaril ga je v ramo*) ipd.

³ Meja med istopozicijskostjo in nepropozicijskostjo je hkrati tudi meja med vezljivostjo in družljivostjo, npr. vezljivo propozicijsko: *politično/kulturno se udejstvovati* ('udejstvovati se v politiki/kulturi') nasproti družljivo nepropozicijsko: *politično/kulturno se udejstvovati* ('udejstvovati se kot politik/kulturnik').

3.1 Vezljivost na besedilni ravni

Glagolska sopojavnost/kookurenčnost v prvi vrsti izraža združljivost določenih vrst glagolov, na drugi stopnji pa se ji pridružuje še pogoj koreferenčnosti/nekoreferenčnosti udeležencev.

Primeri dvoudeleženskih glagolov, kjer se združujeta glagolska kookurenca in udeleženska koreferenca, so: *Z zanimanjem so nadzorovali otroke, kako se igrajo, Janez rad bere o očetu, ki se je odločil emigrirati zaradi boljšega življenj, Nagovarjal ga je krasti ...*

Pomenska usmerjenost oz. vezljivost vključenih glagolov je hkrati vključena v celotno pomensko usmerjenost in smiselnost celotnega sporočila oz. besedila (Sgall 1986). Opazna in celo ena bistvenih kohezijskih sestavin besedilne vezljivosti je tudi elipsa oz. izpust. Zmožnost nedoločnega in določnega izpusta oz. elipse pa je odvisna od vezljivostnih zmožnosti konkretno vključenih glagolov: tako imajo glagoli kot *jesti, piti, brati, peti, graditi* zmožnost vključevanja udeležensko nedoločne ali določne elipse, npr. z udeležensko nedoločno elipso sta primera *Janez je, Janez nekaj je*, nasproti udeležensko določni elipsi v *Tone si je izposodil znano partituro. Potem je pek*, medtem ko glagoli tipa *podariti, reagirati, odkloniti* potrebujejo udeležensko opredeljeni izpust oz. določno elipso, npr. *Janez mu je hotel podariti dragoceno redkost. Tone je odklonil* ipd. (prim. Krevs Birk 2006: 114–117).

4 Neglagolska vezljivost

Neglagolska vezljivost je besednozvezna vezljivost, ki zlasti pri nekaterih pridevnikih in samostalnikih poudarja pomensko zmožnost razvijati razmerja v mejah besednih zvez. O tem vsaj v nekaterih segmentih podrobneje v Žele (2022).

4.1 Nosilci neglagolske vezljivosti: pridevniki in samostalniki

Za pridevnike in samostalnike kot nosilce neglagolske vezljivosti je tipično, da 1) v pomenu vključujejo razmerijsko pomensko lastnost, ki omogoča vzpostavljanje nadaljnega razmerja z drugimi udeleženci, in 2) imajo široko pomensko polje, ki omogoča širše in tudi nove pomenske in s tem vezljivostne možnosti.

Razmerijske skladenjskopomenske lastnosti omogočajo, da ti razmerijski pridevniki in samostalniki lahko v rabi skladenjsko-pomensko zamenjujejo tudi glagole, npr.

dober do vseh, beseda o pravicah, denar za hrano, cena za avto, pot na Triglav, korak do sreče, glas glede razmer ipd.

Za razmerijskopomenske pridevnike in samostalnike je značilna povedkovniška raba. Saj jim tako 1) razmerijska pomensko-skladenjska lastnost pridevnika ali samostalnika kot tudi 2) možnost širokopomenske rabe v povedku odpira tudi (večje) možnosti prostomorfemske predložne rabe, npr. *biti gluh za, biti slab za, biti moč za akcijo*.

Vežljive samostalnike označujejo ustaljene ali celo stalne zveze z vrstnim pridevnikom, izločeni so svojilni ali lastnostni pridevniki;⁴ vrstni pridevniki so označeni kot udeleženski, ker so rezultat samostalniške predmetne in osebkove vežljivosti, npr. *otroški stol* (nasproti *otrokov stol*), *tovarniška pot*, *tržna cena*.

Netvorjeni samostalniki kot nosilci razmerijskega pomena in hkrati neglagolske vežljivosti so tudi tisti, ki so s svojim razmernim oz. odnosnim pomenom zmožni tvoriti stalne besedne zveze kot *orodje za, prostor za, smer proti* ipd.

Z vidika tvorjenosti pa so možna neglagolska jedra vežljivosti tudi izpridevniški samostalniki in samostalniške sestavljenke, npr. *pripravljenost, nadšef, nadrejeni*.

Metonimični prehod v novo neglagolsko vežljivost (in s tem možnost izgube neposredne sinhronne glagolske vežljivosti) omogočajo tudi izglagolski samostalniki s pomenom rezultata in sredstva/orodja, npr. *izdelek, podatek, potrdilo, napotnica*.

Vežljivost pridevnikov odpirajo in omogočajo zlasti lastnostni stanjski pridevniki, in ne vrstni ali svojilni pridevniki, npr. *počasen za, tog pri, lesen v/pri*.

Za vežljive pridevnike velja, da pri njih ni več mogoče zaznati neposredne glagolske ali samostalniške motivacije; imajo pa nekatere kategorialne lastnosti, npr. stanjsko lastnost, ki jim omogočajo vežljivost, npr. *bled, star, mebek, gost*, in tudi možnost druženja s prislovi stopnje, npr. *zelo/skoraj/bolj/precej hrom, zelo/bolj/precej zdrav*.

⁴ Tako iz samostalniške kot iz pridevniške vežljivosti izpadejo svojilni pridevniki, ki so pretvorba vsakokratnega konkretnega prisojevalnega razmerja med osebkii in povedki, npr. *otrokov čevlj* (nasproti *otroški čevlj*).

Pomensko-skladenjsko so to pridevniki, ki izražajo splošne lastnosti (tudi merne lastnosti: kako, koliko), npr. *slab, dober, star, grd, jasen, majhen, debel, nizek*; to so lahko zlasti a) stajski pridevniki, npr. *mrtev, nag, bolan, jezen, dolžen, kazen*, in b) snovni pridevniki, npr. *lesen, kakavov, mlečen*, in za dosego pomensko-skladenjske in sporočilne zadostnosti potrebujejo vezljivo dopolnilo.

Tipični nosilci pridevniške vezljivosti so stajski pridevniki, in to še dodatno potrjuje pogosta prostopredložnomorfemska raba pri izražanju: a) merjenja: *biti skupen (komu/čemu), biti prost/poln (koga/česa)*; b) primerjanja: *biti isti/enak (kot kdo/kaj), biti podoben (komu/čemu)*; in c) ovrednotenja: *biti zmožen (česa), biti nagnjen k/ h (čemu/komu)*.

Prislovna vezljivost je primerjalno s samostalniško in pridevniško vezljivostjo bolj drugotna, saj je izpeljana prek samostalnikov ali pridevnikov. Poleg tega so prislovi tako pomensko kot skladenjskofunkcijsko najbolj neposredno povezani z glagoli. Vezljivostno razviti so lahko izpridevniški prislovi kot *slabo za, koristno za, prečno po, prijetno z, veselo z* ipd. Vezljivi prislovi so lahko tudi v predložnih vlogah: tovrstni s predlogi istopisni prislovi so *zraven, poleg, vzdolž, okoli, mimo, skozi, čez, spredaj, spodaj, zgoraj, sredi* v zvezi *zraven/ blizu/ znotraj/ .../ hiše* itd.

5 Vezljivost kot spremenljiv pomensko-skladenjski pojav

S spreminjanjem pomenotvornih in besedotvornih zmožnosti glagolov se spreminja tudi glagolska vezljivost. V slovenščini so kar pogoste glagolske tvorjenke, ki že vključujejo določene predmetne specializirane vsebine, tako da razen osebka ne odpirajo dodatnih vezljivostnih mest, npr. *dopisnikovati/ ministrovati/ predsednikovati/ predstojnikovati/ opatovati/ šefovati, martinčkovati, diskati, utramvajiti (se), vrtičkati, računalnikovati, izpitovati; samointerpretirati se, samoobranjati/ samoobranjevati se, samoorganizirati se, samozaposlovati se* ipd.

H krčenju oz. zožitvi vezljivostnih možnosti prispevajo tudi drugostopenjske tipa *prednastaviti digitalni izenačevalnik, prenamestiti programsko opremo, preštevilčiti stavbo* ipd. Z glagolskimi tvorjenkami se poenostavlja tudi vezljivost, in sicer v prevlado tožilniške vezave, npr. *fouilirati nasprotnika, lastniniti/olastniniti kapital, onaglasiti izraze, zaimeniti/pozaimeniti sopomenke, praižvesti igro, (pre)miksati material, preblefirati nastop, sponzorirati dejavnost, stekleniti steno, vprogramirati v rom, zdogovoriti intervju* ipd.

Na drugi strani pa specializacija določenih glagolskih pomenov omogoča tudi prehod iz enovezljivih glagolov v dvovezljive oz. vezavne glagole, npr. *abstinirati glasovanje*, *balirati železne odpadke/hmelj/krmo/seno*, *blefirati veselje*, *džezirati na trobento*, *fikcionalizirati pot* ipd.

6 Sklep

Zaključimo lahko, da se s kakršnim koli spreminjanjem pomenja glagolov, pridevnikov in samostalnikov hkrati spreminja tudi njihova pomenska moč, ki je usmerjena v skladenjsko sobivanje z drugimi besedami. Tako se vezljivost vseskozi potrjuje kot bistveni pomensko-skladenjski gradnik vsakega jezika, na katerega je treba opozarjati od besednozvezne do besedilne ravni.

Literatura

- Uršula KREVS BIRK, 2006: *Argumentellipse. Aktantenweglassung in deutschen und slowenischen Reportagetexten*. Tübingen: Narr Francke Attempto Verlag GmbH + Co.KG.
- Petr SGALL a kol., 1986: *Úvod do syntaxe a sémantiky*. Praha: Academia.
- Slovenska vezljivost*. Dostop 25. 1. 2023 na Fran/iskanje/*.
- Andreja ŽELE, 2001: *Vezljivost v slovenskem jeziku (s poudarkom na glagolu)*. Ljubljana: Založba ZRC, ZRC SAZU. (Zbirka *Linguistica et philologica*, 4).
- Andreja ŽELE, 2012: *Pomensko-skladenjske lastnosti slovenskega glagola*. Ljubljana: Založba ZRC, ZRC SAZU. (Zbirka *Linguistica et philologica*, 27).
- Andreja ŽELE, 2022: Vezljivost kot pomenskoskladenjska organizacijska zmožnost neglagolskih besed. *Slavistična prepletanja 1*. Ur. Gjoko Nikolovski, Natalija Ulčnik. Maribor: Univerzitetna založba. 3–20.